

Списанието излиза дваждъ: на 1 и 20, а притурката — веднѣждъ: на 10 число всѣки мѣсець
ДИРЕКТОРКА: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Съдържание:

Какво сте желали да бъдете. — Воспитанието на момичетата въ родителската къща. — Бѣло майчинство. — Една отрущающа азва. — Афоризми. — Разли. — Книги и списания. Корреспонденция. — Обявления.

Какво сте желали да бъдете?

Едно врѣме живѣлъ въ Янония единъ каменодѣлецъ, който пожелалъ да бѣде първомъ слънце, послѣ облакъ, по послѣ вѣтъръ, послѣ планина, послѣ послѣ и прочее; всички тия промѣненія като го разочаровали съвсѣмъ, той, най-послѣ, пакъ пожелалъ и считалъ себе си за много щастливъ, да бѣде отново каменодѣлецъ. Повечето отъ нашитѣ желанія, относително едно промѣненіе на участиѣ ни, почти не сж по-логични, нито по-практични и полезни. За добра честь, не зависи отъ насъ изборътъ нито на врѣмето, нито на мѣстото, въ което живѣемъ; споредъ непостоянството на характера ни, ние често падаме отъ лошо на

по лошо и избѣгваме нѣкое неудобство, за да неспаднемъ въ друго по-големо.

Да съмъ билъ малко птиченце, да съмъ билъ малка рѣчица, казвало се въ старитѣ романи. Явно е, че имаме грижи, които нѣматъ нито рѣчицѣтѣ, нито птиченцата, и че тѣхната съдба откъмъ една страна е достойна за завиждане. Пъ, първомъ, тия промѣненіе ставатъ само въ приказницѣтѣ; а, второ, единъ лѣнвецъ или единъ неблагозаренъ отъ положението си, който би станжалъ дѣйствиелно, птиченце, намѣрилъ би за твърдъ мѣсто виенното на гнѣздото и спасението на яйцата или, ако той би станжалъ рѣчица, оплакалъ се би противъ камѣнитѣ, които щѣше да срѣщне на пъти си и противъ лаватушканството, което земята щѣше го принуди да направи.

Припомнявамъ си, да съмъ слѣдила въ младостта си съ интересъ едно периодическо списание, което прѣдлагало на абоватитѣ си нѣкои въпроси, а въ слѣдующия брой то пече

тало по-логичниятъ и по-духовититъ отъ прашанитъ на тия въпроси отговори. Едни отъ тия отговори ме овпечатлихъ. Единиятъ желаялъ да бжде братовчедката му, другиятъ муха, третиятъ овца. Нѣкой си бѣ казалъ: «Ако да не бѣхъ азъ, то желаялъ бихъ да бѣдж . . . азъ». Тая последна дума може да е шега; но позволено е да се вѣрва, че писачътъ на това билъ наистина благодаренъ отъ сѣдбата си и отъ личността си. Възможно е тоже, щото туй удоволствие да произхожда само отъ тая претенция и отъ себелюбие, които на заслѣпяватъ, колчемъ се отпаса за нашитъ физически и нравствени недостатѣци.

Истинското удоволствие е много рѣдко, особено въ наше врѣме, когато всѣки единъ счита съсѣда си за по-щастливъ и по-благоприятствуванъ отъ сѣдбата, отколкото е въ дѣйствителностъ. Безъ да се говори за тия, които бихъ желали да бѣдѣтъ *нищо* друго като: императоръ, капиталистъ, фотографъ и пр. има още безбройниотъ легионъ на ония, които бихъ пожелали да бѣдѣтъ *нищо* друго или, по-скоро, друго отъ туй, що си сѣ: по-стари или по-млади, по-хубави, по-сухи или по-дебели, по-богати, по-учени, по-куражливи, по-прѣдани или по-благодѣтелни. Тия желанія сѣ много често празни, особено ония отъ тѣхъ, които се касаятъ до външността; Арапинътъ може ли да си измѣни цвѣта на кожата? Колкото се касае за моралнитъ усъвършенствувания, може нѣкой да бжде до нѣкъдѣ, особено прѣзъ младитъ си години, създателътъ на своето щастливо или злочесто бѣдѣще. Обработвайки или испущайки нѣкои качества, борейки се противъ нѣкои наклонности или удовлетворявайки ги, приготвяла си нѣкой сѣдбата. Безсѣмѣнно сѣдбата ни е въ рѣцѣтъ на Бога, защото той управлява разнитъ обстоятелства; обаче, всѣки човѣкъ има частъ отъ тоя отговорностъ и оня, който посѣлъ злото, не ще ожѣне доброто.

Да си губи нѣкои силитъ въ сѣърби и желанія е нѣщо бесполезно. Може нѣкой да желае да направи най-добрѣ, каквото има да направи, нѣ ако и подиръ това той не е нито нѣкой богатъ фабрикантинъ, нито нѣкой великъ артистъ, нито нѣкой ученъ, то той нѣма, за какво да се отчайва. Тъмниятъ животъ е често и по-благословенниятъ, когато той е прѣданъ къмъ длъжността и работата и когато нѣкой посрѣща радоститъ му съ признателностъ. Единъ

ученъ казвалъ: «най-хубавий животъ, по моему, е оня, който се причислява къмъ общия и човѣшки моделъ съ редъ, нѣ безъ чудо, безъ прѣувеличение.» Издигнатитъ върхове, високитъ дървеса сѣ най-много изложени на свѣтковицата; сѣщото се случва и съ виднитъ личности; тѣхното положение ги издига на покусения и опасности, които не сѣ познати на срѣднитъ положения. Нека амбицинтъ ни не се състоѣтъ въ празни сѣнувания, въ неосъществими и смѣшни желанія, нѣ въ усилия за изпълняване Божията воля и за развиване въ насъ расположението, което може на поведе къмъ тая велика цѣль.

Вашата баба.

Въспитанието на момичетата въ родителската къща.

(По Д-ра Ципляна въ Висбаденъ).

(П. одъжанне и Край).

Азъ нарочно се спрѣхъ върху ужасното положение на мохамеданитъ, за да покажъ, че у насъ женитъ сѣ поставени сравнително добрѣ. И все пакъ, сходството неволно бже въ очи. У насъ женитъ така сѣщо нарочно имъ даватъ по-долно образование, отколкото на мъжетъ, или отъ страхъ на конкуренция, която непрѣмѣнно би се появила при еднаквото образование, или лѣкъ отъ лѣжлива жалостъ, отъ страхъ да не се прѣуморжѣтъ, тѣй като тѣ се считатъ за слабъ полъ. Да се труфѣжѣтъ, да кокетничатъ, да четжѣтъ романи, да дрънкатъ на фортепьяно, да се расхождатъ и, главно, да не вършжѣтъ нищо, — ето всичко, което е достѣпно у насъ на момитъ отъ обезпеченитъ класове; и въ това ние не сме твърдѣ отпили далечъ отъ истокъ.

И ето защо нашитъ младежи се толкова боѣжѣтъ отъ женитба, или поне искатъ, щото жената да има зестра. Азъ съвсѣмъ не заицищавамъ нашата младежъ, която ни поразява съ своята сѣета и легкомислие, но попитайте когото искате отъ тия младежи, защо тѣ се обричатъ на безбрачие, и тѣ ще ви отговорѣжѣтъ: «жената всѣкога толкова много изисква, а сама не дава нищо; така щото по-добрѣ е съвсѣмъ да се откаже човѣкъ отъ семеенъ животъ». И тукъ, значи, виновни сѣ женитъ, но само косвенно; прѣката вина лѣжи въ въспитанието.

Ние дойдохме до най-важния и сѣщественъ въпросъ. *Какво трѣбва да правѣжѣтъ, особено майкитъ, за да даджѣтъ на дѣщеритъ си разумно въспитание?* За тая цѣль прѣди всичко е нужно да се има прѣдъ видъ задачата, която прѣдстои на всѣка жена. Най-близката ѝ задача е да бжде майка и домакиня; по-отдалечената е да си избере нѣкоя професия. Съ това се съгласяватъ всичкитъ партизани и партизанки на

еманципацията, освѣтъ, може би, най-крайнитѣ, на които би се искало ей-сега да поставѣжтъ жената въ народното събрание, на сѣдейския столъ, на професорската катедра.

Ние разсѣждаваме малко по-хладнокрѣвно: ако жената е доказало, че тя е способна съ честь да заеме подобно мѣсто, тогава нека го заеме, — защо не? Но прѣди да се допустѣжтъ всичкижъ жени къмъ участие въ общественитѣ работи, прѣди да имъ се даде право на гласуване, трѣбва отначало да се въспитажтъ за това, трѣбва щото тѣ да излѣзжтъ отъ дѣтинството и да достигнатъ пълнолѣтіе. Доста ни сѣ и недоразвититѣ мжжѣ, неспособни на нищо, освѣтъ на безполезно, праздно дрънкане!

А върху какво, главно, грѣбва да обръщатъ внимание родителитѣ при цѣлесъобразното *физическо* възпитание на момата?

1) *Върху храната.* Главната храна на момчетата, а особено на малкитѣ, трѣбва да се състои отъ хлѣбъ, млѣко и лѣсносмилаеми зеленчуци; па и послѣ трѣбва да прѣобладава растителната храна: хлѣбъ, зеленчукъ, овощия. Много мѣсо не трѣбва да се яде: то разваля жбитѣ, прѣдизвиква испарения съ неприятна миризма и исприщване у прѣдрасположенитѣ къмъ него. Сладкитѣ ѣстнети могатъ да се прѣпорѣчатъ, но не въ чрѣзмѣрни количества, за да се избѣгне поврѣждането на жбитѣ и стомаха. Що се касае до питиетата, то, както вече казахъ, най-доброто отъ тѣхъ е млѣкото. Кафето и чаѣтъ трѣбва да бждѣтъ изхвърлени изъ хранителния режимъ на момчето, защото и двѣтъ тия питиета, а особено кафето, сѣ силно възбудителни срдства и врѣдно влияјжтъ върху нервитѣ. И едното и другото може да бжде замѣнено съ какао или шоколадъ съ млѣко. Но най-много трѣбва да се пазижтъ отъ спиртни питиета. На момчетата въ никакъвъ случай не трѣбва да се дава ни вино, ни пиво. Смъртнитѣ случаи отъ бѣла трѣска между женитѣ отъ висшитѣ классове ставатъ ужасно честни. Тая болѣсть се развива повечето постепенно, като прѣминава прѣзъ различни стадии, и, разбира се, тайно.

2) *Върху дрѣхитѣ.* Кога, най-послѣ, нашитѣ жени ще дойджтъ до убѣждението, че при избора на дрѣхитѣ трѣбва да обръщатъ внимание на това, което е естествено, а не на това, което е модно? И колко се е вече говорило и проповѣждало върху това! Ще се ограничѣ да повторѣж само необходимото. Облѣклото на момата трѣбва да удовлетворява двѣ главни изисквания: да отговаря на цѣльта си и да бжде удобно. Цѣльта на дрѣхитѣ е да защищаватъ тѣлото отъ лошо врѣме и да украшаватъ, така да се каже, неговата вънкашность. Заради това, неразумно е лѣтно врѣме да се обличатъ момчетата съ тѣжки дрѣхи, само и само да се покажжтъ, че дрѣхитѣ имъ сѣ отъ модна материя, а пъкъ зиме до такъва стѣпень ги завиватъ въ разни шуби и шалове, щото за малко врѣме се обливатъ съ подъ и лесно настиватъ. Особено не трѣбва зимно врѣме да се завива вратѣтъ, нѣ и не трѣбва да се овива. Заради това, сѣ врѣдни всѣкакви боа. Лп-

цето на здравитѣ момѣ така сѣщо не трѣбва да се покрива; не трѣбоватъ, слѣдователно и никакви, вуали. Ржцѣтъ и краката, открити лѣтъ, сѣ настѣпванието на по-студено врѣме, разбира се, трѣбва да се закриватъ. Облѣклото трѣбва да бжде удобно, — това значи, че то не трѣбва да прѣчи въ движеніята. Било е врѣме, когато момитѣ едва ли не още отъ дѣтинството сѣ ги стѣгали съ корсетъ. Това мъчителство е достойно за най-строгосѣжданне. Много стѣгнития корсетъ натиска бѣлитѣ дробове, истиква органитѣ, които се намиратъ подъ прѣградата на градния кошъ, т. е. черния дробъ и далака въ коремната куфина, често бива причина и за измѣстваніето на женскитѣ полови органи; отъ тукъ произлизатъ и повечето стомашни и полови болѣсти. Съ носеніето корсетъ не се достига никаква цѣль, — поне оная цѣль, която би трѣбвало да се достигне, споредъ мнѣніето на женитѣ и момитѣ. Той не поддържа бюста и не придава хубость на тѣлото. Дрѣвнитѣ гърци, безспорно, сѣ отличавали съ естетически вкусъ, — а у тѣхъ ние не срѣщаме ни една женска фигура съ прѣстѣгната талия. Ние сѣ радостъ чухме, че въ Франция така сѣщо се е повдигнала ожесточена борба противъ корсета. Нека се надѣемъ! Ако корсетѣтъ *излезе изъ мода*, то това ще бжде противъ него по-дѣйствително оръжје, отколкото всѣкакви проповѣди.

Дрѣхитѣ трѣбва да украшаватъ вънкашностьта. Тая цѣль, бѣзъ съмнѣние, не достигатъ нито моднитѣ ржави отъ необикновенни размѣри, нито шлейфоветѣ въ разни форми. Може да се върви по модата и безъ да се отива до край. Но тукъ му не е мѣстото да се распространяваме за това.

Нека прѣчислимъ на кратко останалото. Носеніето на шлейфове би слѣдвало да се запрѣти официално, както това е било и направено въ много мѣста, тъй като шлейфѣтъ, като повдига облаци прахъ, дѣйствува врѣдно върху здравето. Женитѣ би трѣбвало да считатъ себе си способни за нищо по-добро, а не за метачки на улицитѣ.

Обувките трѣбва да бжде просторна; заради удобствіето да има малки крачки, момата придобива мазоли, отъ които сетѣ не може да се избави прѣзъ цѣлия си животъ. Послушайте, напр., какво ще ви расказжтъ за това хляди жени. *Космитѣ* трѣбва или слабо да си заплитатъ, или да се носјжтъ распуснатитѣ, за да могатъ свободно да растјжтъ. Когато момчето подрастне, то може да си завива космитѣ въ модния сега кокъ, — единственната разумна прическа, каквато азъ знајж, — но все пакъ не трѣбва да се стягатъ твърдѣ много: всѣки косъмъ е едно нѣжно растение което трѣбва да се пази.

3) *Върху движеніето.* Движеніето, упражненіето на органитѣ на тѣлото е животъ. Всѣки членъ, всѣки органъ безъ упражненіе захваща да слабѣе. За да се развијжтъ и укрѣпјжтъ физическитѣ сили на момчетата, въ градскитѣ женски училища е въведена гимнастиката. Разбира се, може да се иматъ и домашни, стайни гимнастически апарати, — сѣществуватъ така развиватели на ржцѣтъ и гърдитѣ. Ние не прѣпорѣч-

ваме твърдѣ такива апарати. Най-добърѣ и най-просто е да се приучват момичетата още отъ малки къмъ домашна работа, въ която се прѣдставляватъ доста случаи за движение и упражнение на мускулитѣ. Ако момичето посѣщава висше училище и се приготвява къмъ нѣкоя специална дѣятелностъ, — толкова повече ще му е потребна домашната работа; най-напрѣдъ, — като противовѣсъ на успелата умствена дѣятелностъ, за да не бже образованпето му едностранчиво; освѣнъ това, физическото упражнение на тѣлото поддържа здравпето на духа; второ, запознаването съ домакинството и домашнитѣ работи може да послужи отпослѣ много и тѣрдѣ много. Азъ познавахъ въ Бернѣ двѣ студентки, полкнни и немкнни; и двѣтѣ прилжно посѣщавахъ аудиторията и съ отличне издържахъ испитъ за доктори. Полкнната умѣше да чисти покщнината, да готви, да шие, съ една рѣчь знаеше всички така нарѣчени домашни работи и всичко умѣше да си върши сама. Немкнната нищо не умѣше и всичкитѣ ѿкъщни работи ги вършеха други; споредъ собственото ѿпризнание, животътъ ѿкостуваше два пѣти по-скѣпо, отколкото на нейната другарка. Какъ мислите вие, на коя отъ тѣхъ ще ѿбже по-лесенъ животътъ, коя ще си пробие по-скоро пѣтъ въ живота? За съжаление, повечето отъ майкитѣ у насъ не смѣятъ да прѣдложатъ на дѣщеритѣ си да се заложатъ домашнитѣ работи; други нѣкъ по своята глупостъ се извиняватъ съ това, че «не трѣбва да се уморява дѣтето». И майката се обръща въ слугиня, а дѣщерята прѣдставлява отъ себе си господарка.

Освѣнъ обикновенната работа, за закъванието на тѣлото могатъ да послужатъ още много нѣща. 1) Не твърдѣ топлитѣ и не твърдѣ хладнитѣ бани и всѣкидневнитѣ растривания цѣлото тѣло съ студена вода. Ако момичето се порѣже, убоде, убие, ако си притисне прѣста, то веднага захващатъ да го жалѣятъ; а между това, именно момичето трѣбва да се приучва търпеливо да прѣнася болнитѣ, тъй като по-сетнѣ нему му прѣдстои да става майка. 2) Да носи на рѣцѣтъ и гърба си не голѣми тяжести, за да укрѣпи мускулитѣ си, защото тѣхната пълнота още не е признакъ на сила. За тая цѣль най-удобенъ е ранецътъ; той изпѣква грѣдитѣ напредъ и исправя гърба; даже и за възрастнитѣ момичета по-добърѣ е да носѣтъ, когато ходѣтъ въ училището, книгитѣ съ въ ранецъ на гърба, отколкото подъ мишка, въ който случай се искривяватъ на една страна и лесно се уморяватъ. Ранецътъ е естествено и най-удобно срдѣство за да се поддържа тѣлото въ право положение. 3) Особенно се прѣпорѣчватъ всѣкакви игри на чистъ въздухъ, които изискватъ умѣреннo движение, тичанне и скачанне. Съ прѣскачанпето прѣвъ важе трѣбва да се внимава и да не се злоупотребява. Опитътъ е доказалъ, че често тая игра бива причина за поврѣжданпето на вътрѣшнитѣ женски органи, което отпослѣ се приписва на съвсѣмъ други причини и доставява на болната доста грижи и огорчения. По сжщата причина, т. е. за да се не поврѣдѣтъ женскитѣ органи, не трѣбва да се повдигатъ твърдѣ високо или да се обтѣгатъ рѣцѣтъ

и да се не повдигатъ твърдѣ голѣми тяжести. Но да се тича и да се опитватъ силитѣ, — може да се прѣпорѣча и на възрастнитѣ моми. Погледитѣ на младитѣ англичанки, усърдитѣ посѣтителки на lawn-tenis-ground, — какъвъ цвѣтущъ и здравъ видъ иматъ тѣ! За упражнение на крайнитѣ, не бъркатъ и малко тѣнцове. Ако азъ, въ качество на възпитателъ, се застъпвамъ за танцовѣтъ, то това не значи, че азъ одобрявамъ така нарѣченитѣ *лени*, а въ сжщностъ бѣсни игри. На всички е извѣстно колко врѣда принасятъ такива игри, колко настинки, колко остри и хронически заболявания, даже умирания. Па и не особенно естетическо зрѣлище прѣдставлява отъ себе си разгорѣшената, запѣхтялата се мома! Какъвъ видъ игри не принасятъ никаква полза, а само способствуватъ за развитието на чувственността. Азъ не искамъ съ това да обвинявамъ всичкитѣ наши жени и моми, но безспорно е, че на баловѣтъ се позволяватъ много нѣща, които въ обикновенния животъ се считатъ за съвсѣмъ неприлични. 4) Упражнение на очитѣ и рѣцѣтъ чрезъ рѣчна работа. Окото и рѣката се намиратъ въ близка свръзка помежду си: това сж братъ и сестра. Тѣ взаимно се допълнятъ единъ други; окото прѣмѣрва, прѣсмѣтва, рѣката изпълнява или провѣрва, особено задружно работѣтъ тѣ при шпенпето. Всѣка мома би трѣбвало да се научи да шие долни дрѣхи (ризи и пр.) и, ако е възможно, и горни (рокли), а освѣнъ това да се научи да поправя (кърпи) дрѣхитѣ и да плѣте чорапи. Шпенпето на гергевъ и плѣтенпето съ иглица сж отъ второстепенна важностъ, тъй като тѣ отъ една страна не играѣтъ такава голѣма роля въ практическия животъ, а отъ друга, съ тѣхъ лесно се развалятъ очитѣ. По никакъвъ начинъ не трѣбва да се занимава съ рѣчна работа, а особено съ шпенпие и плѣтенпие въ здрачъ. Не трѣбва така сжщо да се работи по цѣли часове, а особено наведено. 5) Да се ходи право и да се пази чистота. Относително първото, ние вече казахме своето мнѣние: училищниятъ ранецъ и, най-много, чинакъ за поддържанпие на грѣдитѣ, — сж напълно достатѣчни; тако нарѣченитѣ праводържатели сж умѣстни само при природни физически недостатѣци. 6) Въ особена чистота трѣбва да се пазижтъ кожата, космитѣ и зѣбитѣ. Относително кожата главна роля играе водата. Косата трѣбва по-често да се рѣши съ рѣдѣкъ грѣбенъ и да се смазва по малко съ нѣкое растително масло, а главата сегнсъ-тогнсъ да се мие съ топлѣчка вода; но слѣдъ това не трѣбва да се излиза веднага вѣнъ. Зѣбитѣ трѣбва всѣкидневно да се чистѣтъ съ мекка четка, а цѣлата устна куфина да се проплакнува съ топлѣчка вода, а особено слѣдъ ѣденпие. Момичетата, въобще, особено небрѣжно се отнасятъ къмъ зѣбитѣ си; благодарение на тая немарливостъ, тѣ често се принуждаватъ дѣ си поставятъ фалшиви зѣби, прѣдѣ да достигнатъ даже двадесетата си година.

(Изъ «Педагог. изд. на помощъ матерямъ»).

Къмъ майкитѣ.

Благоразумнитѣ родители трѣбва да внушаватъ самонадѣеностъ на своитѣ си дѣца и ги учятъ да не приобѣгватъ за всѣка дребна работа къмъ родителитѣ си. Щастливи сж онѣи родители, които внушаватъ на чадата си *че могатъ*.

— Никога не съмъ се занимавала съ домашната кухня, защото, казваше си, една г-жа, майка ми не ми позволяваше да се мѣса на нейнитѣ работи за да не ѝ обезпокоявамъ.

Тая майка, може би, се освобождаваше отъ едно стѣснение, но прѣдставляше длъжността си, защото лишаваше дъщеря си отъ едно необходимо знание. Дѣцата трѣбва да се учятъ отъ малки да се наематъ, за всѣка работа, инакъ, ги правимъ неспособни и страхливи за всичко.

* *

Дѣцата трѣбва да живѣятъ весело. Много дѣца се отклоняватъ отъ правия пътъ, не защото виждатъ лошѣи примѣри и пр., но защото атмосферата въ която живѣятъ е мръчна. Дѣтето има нужда отъ веселостъ, тъкмо тъй, както цвѣтата иматъ нужда отъ слънцето. Дѣцата виждатъ само онова, което имъ се прѣдставѣе ежедневно прѣдъ очитѣ имъ. Каквото имъ аресва, къмъ него се приближаватъ, каквото не имъ аресва, отбѣгватъ отъ него.

Ако въ дома всичко е мръчно и начумерено, ако разговоритѣ сж груби и докачливи, то тогава и дѣтето бѣга отъ тѣхъ намръщено; затова родителитѣ сж длъжни да бждатъ въ дома весели и засмѣни и да говорятъ интимно и сладкодумно съ своитѣ си дѣца. По такъвъ начинъ прѣдаватъ на дѣцата веселъ духъ и ги приучватъ да обичатъ дома.

Д-ръ К.

Една огружающа язва.

(Спиритизмъ).

(Продължение отъ II бр.)

II.

Има Богъ. Има материя. Има хора добри и зли, които се състоятъ отъ духъ и отъ тѣло. Има духове на умрѣли хора, добри или зли. Има духове на ангели, добри. Има духове на ангели, зли.

Понеже има Богъ, има Негови както дѣйствия, така и дѣла. Понеже има материя, която е Божие сътворение, има и физически явления. Понеже има добри и зли хора, тѣ иматъ и добри или лошѣи дѣла. Понеже има добри и зли духове тѣ иматъ добри и зли дѣйствия.

Богъ дѣйствува, или чрѣзъ природата, или чрѣзъ починающитѣ се Нему добри духове или хора. Духоветѣ дѣйствуватъ чрѣзъ природата и чрѣзъ челоуѣка. Хората дѣйствуватъ чрѣзъ подобнитѣ си или чрѣзъ природата. Всичко това сж истинни на правия разсѣдъкъ и съвѣстѣта, нѣща които се освидѣтелствуватъ и отъ Св. Писания. Отъ всичко това става явно, че едно дѣйствие или явление може да е: свѣрхестественно,

естественно на добри или зли духове, челоуѣческо или смѣсено.

Когато това е така явява се въпросъ: отъ гдѣ сж на спиритиститѣ посрѣдствомъ маситѣ явления, отнositелно питания и отговори? Божествени ли сж? Естествени? Челоуѣчески? На добри духове? На зли духове? Смѣсени? (челоуѣчески и природни или природни и духовни). По тѣзи въпроси има разни мнѣния. А какво ни учи Евангелнето по тѣхъ? Признава ли сжществуването на подобни явления? И на какво отдава тѣхъ? Ето въпроси съ които ще запознаемъ читателкитѣ си.

Въ 16 гл. 16—34 отъ дѣянията на апостолитѣ срѣщаме, че една слугиня, която имала духъ прѣдвѣщателенъ, давала много печалби на господаритѣ си, като проричала. Тя отговаряла на въпроситѣ, както днесъ отговарѣтъ маситѣ или медиумитѣ.

Отговоритѣ на духоветѣ чрѣзъ слугинята и отговоритѣ на духове чрѣзъ маси и медиуми сж двѣ явления еднакви. Може, значи, да се заключи, че пропещождатъ отъ сжщитѣ причини. Демонически бѣше онзи духъ на слугинята, който отговаряше на въпроситѣ, демонически е сжщо духътъ, който отговаря и чрѣзъ маситѣ или медиуми, както едно врѣме въ Делонитѣ. Че прѣдвѣщателний духъ на онази слугиня бѣше сатанински, зѣлъ, се освидѣтелствува отъ това, гдѣто Св. Павелъ заповѣдалъ, отъ името на Исуса Христа да излѣзе отъ момичето. Не ще съмнение, ако онзи духъ бѣше добъръ, никога не щѣше да се изгони отъ Св. Павла въ името на Исуса. Отъ туй слѣдва, че и духоветѣ на спиритиститѣ, които прѣдвѣщаватъ чрѣзъ разни прѣдмети или медиуми сж сатанински.

Знаемъ че спиритиста ще ни отговори че тѣхнитѣ духове не може да бждатъ зли, тъй като тѣ сж на добри хора, на свѣтци и тѣ имъ казватъ добри нѣща, така напр. духътъ който покровителствува Г-жа Д-ръ Желѣзкова е духътъ на Филаретова.

Но прѣдвѣщателнийтъ духъ на Г-жа Д-ръ Желѣзкова не може да не е сатанински, макаръ и да говори все добри думи, макаръ и да ѝ съвѣтува, прѣди откриване засѣданieto на Дружеството «Майка», да отпавѣтъ молитва къмъ Бога, макаръ да се прѣпорѣчва той учителъ на по долинтѣ духове, макаръ и да убѣждава, Г-жа Д-ръ Желѣзкова, да е била по напрѣдъ съ мъжа си братовчеди и пр. Прѣдвѣщателнийтъ духъ на Г-жа Д. не може да не е сатанински, макаръ и да ѝ дава най-добритѣ съвѣти въ труднитѣ минути, относително начина за разрѣшаванieto разнитѣ дружествени въпроси. Прѣдвѣщателнийтъ духъ на Г-жа Е. не може да не е сатанински, макаръ и да се прѣпорѣчва за Исусъ Христосовия духъ, макаръ и да признава нея по-горѣ отъ Исуса Христа по страдания! макаръ и да иска отъ неѣ съвѣти за начина, по който трѣбва да стане второто пришествие и макаръ да опрѣдѣля края на свѣта подиръ 102 год., и пр. защото и изгоненый отъ Св. Павелъ прѣдвѣщателенъ духъ казваше все добри думи. «Тѣзи челоуѣци» казваше духътъ за апостолитѣ, «сж раби на Бога Вишняго, които проповѣдватъ нашъ пътъ на спасение». Тѣзи думи на ди-

вола, не сж ли добри и истински? По сжщия начинъ духове, които прѣдвѣщаватъ, или чрѣзъ маса, или медиуми и пр. не сж друго нищо, освѣнъ сатанински духове, макаръ и да казватъ по-нѣкога най-голѣмнитѣ истини, макаръ да усвояватъ имената на великитѣ мже. Това го правѣтъ не за друга цѣль, освѣнъ да излѣжатъ послѣ по-добри хора, нѣщо което е дѣло на зли духове. Въобще всичкитѣ лѣжци и зли хора употребляватъ добри думи за да излѣжатъ невиннитѣ хора. Св. Писание казва, че и самия Сатана се прѣобразува на свѣтълъ Ангелъ (II. кор. 11, 14); за това не е чудно никакъ, гдѣто тия зли духове се прѣдставѣтъ като духове на свѣтцитѣ и исповѣдватъ Християнството като най-добрата религия. По сжщия начинъ тия зли духове исповѣдали и самия Христосъ, но той ги изгонвалъ и не имъ позволявалъ да го исповѣдватъ, както това свидѣлствува евангелиста Марка (1, 34), като казва «и много бѣсове испади, и не оставаше бѣсоветѣ да говорѣтъ, понеже го познавахъ че е Христосъ».

Спиритиститѣ трѣбва да знаѣтъ, че злитѣ духове, могатъ да се прѣдставѣтъ и като духове на добри или зли хора, както като духове на пророцитѣ само и само за да измамѣтъ ония които дирѣтъ истината, открита вече въ Евангелието.

Какво и било въ началото и какво ще бѣде въ бѣдѣщето, всичко това е открито за истинскитѣ християни чрѣзъ Евангелието. Богъ сътворилъ свѣтътъ, положилъ физическитѣ и нравственитѣ закони, споредъ които се управлява всичко, а въ бѣдѣщето всички ни ще умрѣмъ веднѣжъ и слѣдъ това, — сждъ. Спасителя ще дойде пакъ да сжди всички ония които се отклоняватъ отъ неговитѣ заповѣди. Така щото онова, което интересува всѣкого не е да испитва чрѣзъ разни маси духоветѣ за да узнае минжлото и бѣдѣщето, но да слуша думитѣ на Евангелието.

Не се лѣжете, читателки, съ спиритизма, но вървайте и слѣдвайте Исусовото поучение, което е свѣтлината на свѣта и което освѣтлява чрѣзъ свѣтлината на живота всички ония, които го слѣдватъ. «Азъ съмъ видѣлиа на свѣта», казва, «който ма слѣдва, пѣма да ходи въ тъмнина, но ще има видѣлиа на живота».

Отъ всичко горѣказано явно става: 1) че Християнството признава явяването само на злитѣ духове, на които работата е да измамватъ хората, 2) че добритѣ духове пѣма защо да се явяватъ за прѣдвѣщаване, защото Исусъ веднѣжъ като се е явилъ всичко е откритъ на Християнитѣ, та пѣма нищо тайно за него, 3) че вървѣющитѣ на думитѣ на духоветѣ показватъ недовѣрие къмъ Исусовото поучение, като търсѣтъ другадѣ свѣтлината, за което, както въ началото казахме, тѣ се отлѣчватъ и отъ черквата, ако не се покаяватъ.

(Слѣдва).

Афоризми.

Исква се срдце, за да се задоволява нѣкой съ прѣимущества на друитѣ, и духъ, за да търпи недостатѣнитѣ имъ.

(Карменъ Силва).

Грижливо и примѣрно управление на домашнитѣ работи е крожизленъ камъкъ на домашното благоденствие.

Въ днешното общество всинца трѣбва да варѣжъ напредъ или да тича; спиращий се изгубва.

Хората могатъ да бѣрзатъ, но не и народитѣ.

Опитатъ е тържество, състоице се отъ всичкитѣ видове оржесия, които ни нарачѣжъ.

Снеций не е щастливъ, но — дѣйствиющий и занимающий се неспрѣстанно.

Женитѣ ни управляватъ. Нека се постараемъ да ги освѣршенствуваме, защото, колкото повече се просвѣщаватъ тѣ, толкова повече просвѣщаватъ и самитѣ насъ. Отъ умствениото развитие на женитѣ зависи мадростта на мъжестъ.

Смѣй се, прѣди да се оцѣстливиши, за да не би не успѣшиш никога да се засмѣиши.

(Fenchtersleben).

Многолюдието е като морето; то те носи или те поражава споредъ духащия вѣтръ.

(Карменъ Силва).

Разни.

Важно откритие. Английскій астрономъ Sir Francis Galton открила, че жителитѣ на планета Марса се мжчили посредствомъ свѣтли лѣжци да дойдѣтъ въ споразумение съ земята ни. Предполага се че Sir Francis Galton скоро ще може да се споразумѣе съ жителитѣ на Марса и за тая цѣль посѣбно се занимава съ най-свършеннитѣ инструменти въ Америка.

Студентки въ Гърция. Студенткитѣ въ Гарцики университети сж 11, отъ тѣхъ 2 минжлѣта година издържалъ съ пълнъ успѣхъ экзаменъ и съ всичката строгостъ на професоритѣ не могли, освѣнъ да ги призовѣтъ свършиши съ титла Д-ръ на медицината.

Най голѣма женска заплата. Най голѣмата заплата, която получава жена въ свѣта е на една жена въ Съединени Щати. Тя е директорка на едно усигурително дружество и получава годишно 10,000 дол.

Женски права въ Англия. Законопроектъ за политически права на женитѣ въ Англия се приелъ съ едно болшинство отъ 71 гласъ отъ прѣдставителитѣ на всичи партии; между друи въ полза на женитѣ гласували Билфуръ и още трима министри, маркизъ Лорнъ, който води дѣщерята на кралица Виктория и много консерватори. Къмъ болшинството се присѣединили Чемберленъ, Гошенъ и болшинството отъ либералитѣ. Водителя на либералната партия сиръ Уилямъ Харквуртъ държалъ една дѣла рѣчь върху те-

мта, че даването политически права на жените е рѣшително прѣобразованіе на основитѣ на английската конституция, което сега ще бѣде «конституция на амазонките», защото жените въ Англия по численост надмиватъ мъжете съ 1,200,000 души.

Книги и Списания, получени въ дирекцията ни

Дѣтска илюстрирана театрална Библиотека мѣсечно списание за момичета и момчета отъ 7-16 години; урѣждали А. Поповъ и К. Ивановъ учит. Ломъ 1897.

Учителски вѣстникъ илюстрирани лист. свеска 2,3. Блград. Сръбия 1897.

Чумата притурка на «Медицинский Сборникъ» София 1897 г.

Юридический прѣледъ год. V кн. I и II-а Пловдивъ 1897.

Зжболѣкарский Сборникъ год. I брой 3 Севлиево 1897.

Въри и разумъ год. III-а кн. I-а Пловдивъ 1897.

Домашенъ приятель год. IX брой I-й Самоковъ 1897.

Ветеринарна Сбирка год. V кн. 9 10, 11, 12 София 1896.

Библиотека год. III кн. XVI и XVII Пловдивъ 1896.

Свѣтлина год. VI кн. XI, XII Пловдивъ 1896.

Българка год. I кн. Чирпанъ 1896.

Ловець год. II брой 6 София 1897.

Пролѣтъ год. VI брой IV, V Ломъ 1896-97.

Корреспонденция.

Г. Г. Ат. Хр. Поповъ Видинъ, получихме 14 л. за 95, 96 г. — А. Д. Рахова Орѣхово, получихме 7 л. 97 г. — Е. К. Х. Петрова Руссе, получихме 21 л. 95, 96, 97. год. — Р. Гапцова Загребъ получихме 9 л. 97 год. — Е. Салабашева, Пловдивъ, получихме 9 л. за обявленията. Библиотека А. Палаузовъ Габрово, съ писмото Ви се съобразихме. Вѣст. «Защита» не излиза въ Варна. — В. М. Паковъ Хасково получихме 3 л. 80 ст. дълга Ви. — Кр. Малешковъ, получихме 3. 50 левостатъкъ за 96 год. К. Ангеловъ учит. с. Ст. Стаболово, получихме 7 л. за Ив. П. Бончева Търново. — Д. Хлѣбаровъ Паназлъ, гдѣ сте получавали по-напрѣдъ в-ка? Агалица Минчева Шуменъ. Майоръ Куцаровъ Чирпанъ, молимъ възвѣрните излишнитѣ броеве или стойността имъ. — Дорка Чавдарова сж-що възвѣрните излишнитѣ броеве. — Читал. «Свѣтлина» с. Бовъ съ писаното Ви се съобразихме испратихме м. г. теченія даромъ, при това погичихме и 7-тѣхъ лв. абонамента за 97 год. — Г. Ивановъ Трънъ гдѣ сте получавали по-напрѣдъ списанието? — Пор. Найденовъ Казаклий. Броеветъ се испратятъ най-редовно въ с. Татаръ-кѣй на адресъ г-жа пор. В. Найденова. — П. Бѣчеваровъ Пловдивъ, м. годишно течение, отъ «Ж. Свѣтъ» и «Домакния» струва 7 л. — «Зжболѣкар. Сборникъ» Севлиево, въ отговоръ на писмото Ви отъ 7/II съобщаваме че окончателното ни рѣшение се вижда въ писмото ни подъ № 227. — М. пор. Паранжилова Яболо, поръчки не-придружени съ стойността не се изпълняватъ. — З. К. Казасова Лйтосъ, молимъ прочетѣте условията за абониране въ настоящия брой за «Ж. Свѣтъ» и Зжб. Сборникъ — Г-а А. Горалъ. Орѣхово, молимъ дайте ни по ясенъ и четливъ адресъ — Г. Г. Бр. Анкова Бургасъ, Библиотека А. Палаузовъ Габрово, Мария Г. Цѣва Органие, Иванка П. Василиева Троянъ, П. Д. Займовъ учит. Вратца Р. Искренова Ломъ, Милана-Бечова Търново, Пенка Т. Къркила нова Ст. Загора, Ст. Николова Пловдивъ, Харанланъ П. Деневъ Пльвенъ, Петко Фараулевъ Габрово, Т. Дюлгерова. — Соломитъ, Елена Дякова Бѣла, расписки за дълговетъ Ви подъ № № 1033, 10, 32, 951, 953, 966, 785, 800, 809, 936, 832, 719, 715, сж испратени чрѣзъ пощата, молимъ издѣлжете се. — В. Кабакчиева Видинъ съ какъвъ адресъ вѣдъ получавате по-напрѣдъ вѣстника?

Открива се подписка

за спомоществатели за V годишнина

на

„Женский Свѣтъ“

и на притурката му

„Домакния“

съ особенно приложение за образци отъ ржкодѣлия,
периодическо списание,

редактирано отъ жени

за

госпожи и госпожици.

«Ж. Свѣтъ» и тая година ще излиза на 1 и 20 число, а «Домакнията» веднажъ : на 10 ч. всѣки мѣсець.

И «Женский Свѣтъ» и «Домакнията» ще излизатъ по на една кола отъ форматъ еднакъвъ съ минжлогодишния; първий ще се занимава съ обществени на-родни, научни, филологически и педагогически въпроси, които се отнасятъ до жената; а още и съ огледване и възпитание на дѣцата, и въобще за всичко, що се отнася до женската дѣятелностъ; а втората ще се занимава съ домакинството, домашно управление, домашна медицина, разни полезни съ-вѣти, домашна кухня и всичко, което е необходимо за всѣка домакния; ощо тя ще дава уроци за кроене и шиеие на разни дрехи; ще учи ржкодѣлнето, споредъ най послѣдната мода. А всѣкой брой ще се придружава и съ особенно приложение за образци на ржкодѣлия и др.

Годишниятъ абонаментъ на «Женский Свѣтъ» заедно съ притурката «Домакния» :

1) За абон. на право въ дирекцията ни или чрѣзъ друго лице 7 лева, за странство 9 л.; на всѣко списание по отдѣлно за България 4 л. за странство 5 л.

2) за абон. въ Т. П. станция на «Жен. Свѣтъ» съ «Домакнията» 5.50 л. на всѣко списание по отдѣлно 3 лева.

Забѣл. 1. Правото за записъ въ Т. П. станция се плаща отдѣлно отъ абон.

Забѣл. 2. Всичко, що се отнася до списанието или притурката, испраца се съ адресъ: До Дирекцията на «Женский Свѣтъ» ул. Войнишна № 122 — Варна.

Абонатитѣ на „Ж. Свѣтъ“ получаватъ :

Само за 3 лева :

«Зжболѣкарский сборникъ», периодическо списание за всички, което излиза два пѣти въ мѣсеца отъ Д-ръ Параскевовъ въ гр. Севлиево и което инакъ струва 4.80 лев. годиш. Программата на това толкова полезно и необходимо за всѣкого списание се вижда въ 1-й бр. 8-а стр. на «Ж. Свѣтъ».

Забѣл. Горното съобщение погрѣшно е напечатано въ 1 бр. на «Ж. Свѣтъ», та, да се счита не-дѣйствиелно.

Абонатитѣ на «Ж. Свѣтъ», се абониратъ за «З. Сборникъ» въ дирекцията ни, но въ предплата.

Открива ся подписа

ЗА

сп. «Християнски Свѣтъ»
мѣсечно Илюстр. Научно-Религиозно
списание.

Година Шеста.

Годишна цѣна 3 лева за България и 4 лева за странство, прѣдплатени. Поръчки и пари се испращатъ до Спас Димитровъ, Методистската Книжарница въ гр. Руссе.

Редакцията.

П. Г.

По случай истичанието на зимний Сезонъ, и по причина че продавамъ Плетачницата си, имамъ честь да Ви явя, П. Г., че распродавамъ всички изработена готова стока като: чорапи Дамски, Мъжки и дѣтски, трика и пр., всички тѣзи стоки сж чисто възлени, съ намаление 20% (на сто) отъ обикновеннитѣ цѣни.

Много добръ случай е, П. Г., за да се снабдите съ много добри, при това доста ефтини чорапи.

Входътъ и глѣданието въ плетачницата ми е свободенъ за всѣкого и безъ да купи нѣщо.

Плетачницата ми се намира въ долний етажъ на зданието на СОТИРЪ ГЕОРГИЕВЪ, кундураджи въ I-й отдѣлъ на градътъ Ямболъ.

Като съмъ увѣренъ, П. Г., че ще ме почете съ присѣтствието си

оставямъ съ отличното си почитание:

Юрданъ Ив. Маровъ.

Интересно за всѣко едно семейство.

Извѣстявамъ на интересующитѣ се П. п. Г., че продавамъ плетачницата си, състояща отъ една дълга и една валчеста машина за чорапи, трика, фанели, дрѣшки за дѣтца и пр. и пр. заедно съ готова за работение прежда и тири, при най-добри условия.

За споразумѣние до притѣжателя ѝ въ гр. Ямболъ.

Годишенъ абонаментъ:

I за абон. въ Т.-П. станция — на списанието . . .	л. 3.—
— на списанието съ притурката . . .	« 5.50
I за абон. на право въ Дирек. — на списанието . . .	« 4.—
на списанието съ притурката . . .	« 7.—
за странство — на списанието . . .	« 5.—
— на списанието съ притурката . . .	« 9.—

Отговорникъ: А. Петровъ

Сжщо могатъ да се продаждъ и по отдѣлно всѣка една.

Гр. Ямболъ, 28 Януарий 1897 год.

Съ почитание

притѣжатель: Юрданъ Ив. Маровъ.

 Не е вече агентъ.

Г-нъ Т. В. Абаджиевъ, по свое собствено желание, напустиж вече агенството на «Ж. Свѣтъ» и «Домакинята» и не е вече нашъ агентъ.

Продължава да е агентъ.

Г-нъ Ю. Ив. Маровъ продължава да е пѣкъ агентъ на Ж. Свѣтъ и «Домакинята», комуто молимъ всичкитѣ ни абонатки и абонати да иматъ пѣлно довѣрие.

Единъ съвѣтъ

къмъ читателкитѣ ни.

Недѣйте купува никакви дрѣхи и други зимни чешити, прѣди да посѣтите новоотворената въ улица Прѣславска магазиня, както и другитѣ двѣ още модни магазини на г. г. Хаджи-Петръ Христодуловъ и С-не, бивша фирма Паруси Георгиу и С-не въ Варна.

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО, ВЪ ВАРНА

награденъ съ златенъ медалъ въ I-то Българско земеделѣческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ и съ бронзовъ — отъ Анверското изложение.

Прѣдпазвайте се отъ имитация. Истинский сапунъ носи горнята марка.

Всичко, що се отнася до списанието или притурката, испраща се съ адресъ: До Дирекцията на «Женский Свѣтъ» ул. Войнишка № 122 — Варна.

Писма неплатени не се приематъ, всѣкакви обявления, относещи се до госпожи и госпожици приематъ се. Цравото на записъ, въ Т. П. стан. се плаща отдѣлно отъ абон

Печатница Л. Нитче — Варна.